

bruge de afleverede 13 Heste. Men i ethvert Tilfælde forekommer det mig, at der ligger fuld Betryggelse for Frederiksborg Amt i Udskiftets § 2, som foreskriver, at det ingenlunde beroer paa Roeskilde Amt selv at afgjøre, hvilke Heste der ere tjenstdygtige og ikke over den befalede Alder, det skal jo afgjøres af en Mønstringskommission, som er sammensat i Overensstemmelse med Loven af 16de Marts 1851 § 5; det forekommer mig saaledes, at Loven indeholder alle de Forfrister, der kunne gives; jeg need ikke, hvilke andre der skulle kunne gives, for at Frederiksborg Amt faaer virkelig tjenstdygtige Heste og i den lovbefalede Alder leverede; det kan vel ogsaa komme i Betragtning, at Gjenstanden er for de enkelte Hestes Vedkommende ikke vigtig for noget enkelt Læg, idet Frederiksborg Amt har ønsket, og det er ogsaa optaget i Loven, at disse Heste, som komme til bagester paa Grund af den begaaede Feil, overtages af Amtet som en Heelhed, og at altsaa der intet bliver forrykket i den nærværende Læg-Inddeling i Frederiksborg Amt, hvilket Amtsrådet netop har ønsket ikke skulde skee, da man var tilfreds med den Ordning, som man engang har faaet; det Modsatte er derimod ønsket af Roeskilde Amtsråd.

Da ingen flere begjærede Ordet, blev Lovforslagets Overgang til 2den Behandling sat under Afstemning og eenstemmig vedtaget med 67 Stemmer.

Formanden: Jeg skal da rette den Forespørgsel til Thinget, om Noget foreslaaer et Udvalgs Nedsættelse mellem 1ste og 2den Behandling, da Sagen i modsat Tilfælde vil gaae umiddelbart til 2den Behandling.

Ostermann: Da jeg rigtignok ikke kan finde det Svar aldeles tilfredsstillende, som den ærede Indenrigsminister nylig har givet, saa kunde jeg nok ønske, at Sagen kunde undergaae en nærmere Drøftelse, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaae, at der nedsættes et Udvalg, bestaaende af 3 Medlemmer, til at tage Sagen under Overvejelse.

Da der ikke fremkom andre Forslag, sættes Ostermanns ovennævnte Forslag under Af-

stemning og forkastedes med 46 Stemmer mod 14, og Lovudkastet gaaer saaledes umiddelbart til 2den Behandling i Thinget.

Formanden: Endringsforslag, som maatte agtes stillede til 2den Behandling af dette Lovudkast, skal jeg bede indgivne til iovermorgen Kl. 12 i Bureauet.

Man gik derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen, 1ste Behandling af „Udskift til Lov angaaende Godtgjørelse for de i Krigsaarene 1848 til 1851 præsterede militaire Fribejordsdringere“.

(Lovudkastet findes i Anhanget Sp. 352 og flg.; jfr. Tidens Nr. 150 Sp. 2259.)

Schovelin: Af Motiverne til det foreliggende Lovudkast seer man, at Regjeringen oprindelig har påtaant at foreslaae en højere Erstatning end den, som Lovudkastet gaaer ud paa at give; jeg troer, det er mindre heldigt, at Regjeringen har frasædet sin oprindelige Anskuelse; thi det Bederlag, som nu er foreslaaet, 1 Rbd. for en Reisedag med en Vogn og 2 Heste, maaske vistnok i og for sig ansees for at være meget ringe, og deri troer jeg, at Alle ere enige. Sammenligner man det med hvad der under andre Forhold er blevet betalt for lignende Præstationer, saa vil man ogsaa finde, at der her betales mindre. Tager vi t. Ex. Forholdene fra forrige Krig, saa see vi, at det ved Forordningen af 22de September 1808 blev bestemt, at Kjøbstæderne skulde have Godtgjørelse efter den fulde Vognmandstart, ligesom det ogsaa ved Forordningen af 30te April 1809 bestemtes, at Landboerne skulde have $\frac{3}{4}$ af Vognmandstarten for mindre Postvogne. Ogsaa hvad den sidste Krig angaaer har man et lignende Tilfælde, idet det nemlig ved Loven af 30te Juni 1850 er bestemt, at der for de Kjørler, som bleve udsorte for den ssendtligge Armee i Jylland, skulde betales, for Kjøbstædernes Vedkommende efter den fulde Vognmandstart og for Landboernes Vedkommende 2 Rbd. for hvert Vogn, hvorimod der her kun er foreslaaet 1 Rbd. Jeg skulde derfor troe, at det vilde være henstgtsmæssigt, om Thinget vilde vedtage saadanne Forandringer i Lovudkastet, at Bederlaget blev endel højere end det her foreslaaede. Der er endnu